

“Õhtu ilu”

|

Teeme õhtulla iluda, päivä mennessa menuda.
Ilu kuulub Hiiumaale, menu meie maa rajale.
Hiiumaa kuused kumavad, meie maa kased kajavad,
Laiusi lepad lajavad, Harju haavad haljendavad
meie neidista iluksi, ue hellal hõiskamisest.

Öö om jo läve een nink ajap ärä valgust,
Oh tule, Jesuken, too meie hengel selgust!
So man, o Jesuken, om selge päiv nink röõm.

Nüud on see päev ju lõppenud ja kätte jõudnud öö,
kõik magab, mis on väsinud, ja lõpnud raske töö.

II

Juba tuleb onnis ohtukane,
viereb videvikukane.
Ma lä`än nuttes nurga puole,
haletses aseme puole.
Vottane kirbuga konelda,
lutigaga lüüä lusti.
Eit lä`ääb taadiga magama,
ode lä`ääb oma mihegä,
vend lä`ääb nuore nuorikuga.
Ma lä`än nuttes nurga puole –

ma lä`än nuttes nurga puole

ma lä`än nuttes nurga puole!

ma lä`än nuttes nurga puole!

Luigekane, linnukane
kui lähed üle mereje,
vii minu isale tiata,
vii minu emale tiata,
vii minu viie venna tiata,
kanna kahe ue tiata –

kui mina ära surekse,

“Kõik tulge minu juure nüüd,
kui vaevavad teid rasked süüd!”
nii armas Jeesus hüüab:
“Noor, vana, suur ehk väikene!
Ma annan armu sellele,
kes andeksandmist püüab.”

Kes täna elab julgeste,
ma lä`än nuttes nurga puole
võib homme olla töbine
ja langeb surma sisse.
Kui lillekesed kaovad,

Kui mina ära sureks,
tehku mul kivistä kirstu,
raiuku rahasta risti,
viigu mind Viru kiriku,
kandku Harju kamberije,
kus nie luukurid luevad
ja nie pappid palju laulvad.

Ärgu mind riella viigu,
porutagu vankurilla –
süda viigu Jeesukse sülesse,
käed Maria kädeje,
polved luoga pormandalle.

III

Päev lõpeb nüüd, jää armas Jeesus, mulle,
et minu süüd ei mulle surmaks tule.
Kui pimedus mind väga hirmutab,
Su valgustus mind jäalle rõõmustab.

Tule, uni, ukseesta,
astu sisse akkenasta,
riugu-raugu reppänestä,
käi lapse kulma päälle,
lange silmälaua pääl!

Ulkusid unesulased,
kävid rammad käsküjalad,
etsisid unisi lapsi,
maqajaida poisikasi.

Äiu, äiu, kiigu, kiigu,
kiigu, kiigu, kitsetalle,
lõegu, lõegu lambatalle.

Uni ukselta küsikse:
"Kas on lapsija tuassa,
Kähärpäidä kätküvessa,
valge riiete vahella,
kena kimbu keskeella?"

Mina laulan lapsele,
kui see pardipojale.
Laulan une silmasse,

tule uni uksest sisse,
astu sisse akenasta,
lase lapse lau peale,
kuku lapse kulmu peale,
asuta aseme pealla.
Kiigu, kiigu, kuigu, kuigu,
kiigu, kiigu, lõegu, lõegu.

IV

Viere, viere pääväkene,
Viere nüüd luuja vettä müeda...

Nätse, Jesus, mina tule,
et päiv otsa mineman,
nïnk öö päälle tuleman,

Viere, viere pääväkene,
Viere nüüd luuja vettä müeda...

Nüüd ma tule sino mano,
hengesöber, pale so:
valgusta Sa heldest mo.

V

Juba päeva peidetanne,
kuuvalget varastetanne,
kes see peidab meilda päiva,
kes see kuuvalget varastab,
Jumal peidab meilda päiva,
Looja kuuvalget varastab,
las tuleb õnnis hommik kätte,
päeva töus saab metsa päälle,
mina laulan lauda notkub,
toa taga tamme notkub,
kaevu ääres kaske notkub,
üle õue õrsi notkub,
ilu kuulub Hiumaale,
kuma kuulub Kuramaale,
mõnu kuulub meie maale,
las tuleb õnnis hommik kätte,
päeva töus saab metsa päälle.

VI

Ma tänan Sind, et oled mind, oh Jumal, armust hoidnud
selsamal ööl, et täna veel mind päev on tervelt leidnud!

Ma tänan Sind.

Kui pimedus ja ahastus mu hinge öösel katsid,
kui vaevasid mind patu süüd, siis mulle abi saatsid.

Ma tänan Sind.

Ma palun sest Sind südamest, oh anna andeks mulle
mu suured süüd, mis mina nüüd ja enne teinud Sulle.

Ma palun Sind.

Sell'olgu au, kel armunõu: au Isal` ja ka Pojal`,
ning Jumalal`, sell'trööstijal`, sell'ainul'rõõmutoojal`!

Ma tänan Sind.

Ma tänan Sind...